

Waar was de man met de hoed op 20 september?

Het gaat redelijk goed met de man met de hoed. Maar het blijft een beetje kwakkelen. Daar waar de man met de hoed wil wandelen: erop uit, blijft het nog even de enorme warme tijd incasseren. Tja, een tropische periode gaat je niet in de koude kleren zitten. Laat staan onder een hoed. Het is verbazingwekkend hoe gemakkelijk de man met de hoed met de warmte omgaat. Appeltje eitje, zoals dat heet. Onder die hoed moeten het toch tropische temperaturen zijn, als wij wandelen, maar de man met de hoed lijkt er alleen maar meer op te frissen. Wat was het toch warm. Zelfs boodschappen doen gaat in een ander tempo en op andere tijdstippen. Het kan niet anders. Zelfs de sporen, op ijzeren wegen, zijn wat in het vergeetboek geraakt deze zomer. De zomer van 2018. Helemaal tegen de zin van de man met de hoed in. Niet leuk.

Tja, man met hoed: het warme hart zoekt verkoeling. Dan is dat maar binnenshuis.

Maar goed: op deze 20 september was het dan toch weer redelijk koel genoeg om te gaan... boodschappen voor weinig: lege flessen ruilen voor vol.

Nu hadden wij de afgelopen hitte golf niet helemaal stil gestaan. Om de zoveel tijd even naar de supermarkt. Laat op de avond, net voor sluitingstijd. Tussen de spelende kinderen in de straat door. Verderop: op het trapveldje ... ook weer spelende kinderen ... op weg naar de supermarkt. De man met de hoed voelde even aan de portmonnee: ... als een zwijgend gebaar. Niet om te voelen of er geld in de pocket zat. Nee, daar voelde de man met de hoed niet naar. (schuins lachend ging de wandeling verder)

Vlak voor de supermarkt hoorde ik het kraken ... 16 ! Nog 17 !

De man met de hoed ging voor in het winkelkarretje en de lege flessen (barcode niet gevonden) de lege flessen gingen sneller dan gedacht door dat dislektische automaat. Haast geboden. Blijkbaar had de man met de hoed: haast. Pas veel later begreep ik waarom. Brood, vruchten en flessen, de kassa was immanent. Onbegrijpelijk die haast van de man met de hoed deze keer. Stonden we normaal in te pakken in het karretje: brood, vruchten en de flessen ... zie ik ineens de man met de hoed naast een andere rij staan. Wat nu weer?

Zie ik de man met de hoed aan een andere kassa-rij staan. Een rij waar ze stevig aan het inpakken waren. Studenten of zoiets, jonge mensen in ieder geval, veel boodschappen. De man met de hoed even babbelend met iemand van dat doorschuivende boodschappenfeestje, was het toch wel om je adm in te houden. Wat moet hij nou weer ... is toch voor schaemte?

Komt de man met de hoed terug. En onder de hoed zag ik een verzekerde glimlach. Een glimlach, lang niet gezien van de man met de hoed. Een ingenomen glimlach. Het was dan wel laat op de avond in deze supermarkt: maar die man met de hoed, op de één of andere manier had hij iets voor elkaar. Het was wel een momentje om bij stil te staan.

Zoals normaal gesproken naar buiten en op weg naar huis met de tas om de schouders, hield de man met de hoed ruim voor de draaideur van de supermarkt even stil. De man zocht een staande tafel: die hebben ze daar inmiddels: en frommelde uit de binnenzak een spaarkaart. Wat nou weer? Geen enkel respijt: de man met de hoed begon 17 resterende zegels op de spaarkaart te plakken. Blijkbaar in alle rust. Toen het klaar was klonk er een gerust: zo, even de code ophalen ... stomverbaasd en stil geslagen.

Op weg naar huis legde de man in alle rust uit wat het nou allemaal was.

Kijk, als je 16 zegels hebt: heb je helemaal niets. Je hebt er 33 nodig. Ik zag een paar van die prachtige studenten gezamenlijk boodschappen doen. Veel geld. Veel wijn, zo gaat dat met studenten. Maar zegeltjes: daar malen ze niet om. Dus heb ik jou maar even met de vaste boodschappen gelaten. Ik heb even netjes gevraagd of ik de zegeltjes mocht hebben. Dan hebben we 33 zegeltjes bijeen en een spaarkaart vol.

De wandeling ging door tot aan de voordeur ... blijkbaar hoorde de man met de hoed het kraken. 33 zegeltjes! Terwijl ik de sleutel in het slot stak. 33 zegels, voor Max Verstappen! Nu moet jij aan de computer, we gaan die racewagen ophalen, nu moet jij die code doen.

... zomaar gratis gejoept. Inclusief een beetje schooieren ... op tijd aan de kassa, vulde ik de man met de hoed met de code aan. (krijgt 'ie het tóch weer voor elkaar ...) Jaja, zonk de man met de hoed in het leer. Jij even die code ophalen op dat internet: én uitprinten ... pffff, slok. Het smaakte ons goed.

Ok, (-print- gedaan en in de portmonnee gestoken) : op 28 september gaan wij de racewagen van Max Verstappen ophalen ... tevreden zo?

—M—
()
(> 0-|-0
| \
© 2018